

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă privind modificarea
Secțiunii 4 - Reprezentarea părților în judecată
- Conținutul mandatului Art.86)**

Analizând propunerea legislativă privind modificarea Secțiunii 4 - Reprezentarea părților în judecată - Conținutul mandatului Art.86), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.b664 din 25.11.2010,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are în realitate ca obiect modificarea **art.86¹** din Codul de procedură civilă, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la caracterul organic sau ordinar al legii, semnalăm că deși modificările Codului de procedură civilă de până în anul 2006 au fost făcute prin legi adoptate în regim de lege organică, instanța de contencios constituțional, în **Decizia nr.63 din 11 aprilie 2000**, relevă că potrivit Constituției, **calificarea legilor ca fiind organice se face expres prin textele constituționale, nu pe cale de interpretare**. În aceleași considerente, Curtea face referire la alte două decizii ale sale, Decizia nr.61 din 20 aprilie 1999 și Decizia nr.3 din 18 ianuarie 2000, unde se mai arată și că, potrivit art.125 alin.(3) din Constituție (n.n. art.126 alin.(2) din Constituție, republicată), competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt stabilite de lege, fără a se preciza însă că legea respectivă trebuie să fie organică, astfel cum s-a procedat prin alte texte atunci când s-a considerat necesar.

Totodată, în Decizia nr.3 din 18 ianuarie 2000, Curtea Constituțională reține că a constatat în jurisprudența sa că **legea fundamentală nu a instituit obligația ca reglementările în materie de procedură civilă să se stabilească prin lege organică**.

În plus, prin Deciziile 548/2008 și 786/2009 Curtea Constituțională a statuat că modificarea unei legi organice poate fi făcută printr-o lege ordinară dacă prin conținutul său, aceasta din urmă nu cuprinde norme organice.

Față de cele de mai sus, apreciem că propunerea legislativă se înscrie în categoria legilor **ordinaire**, iar prima Cameră sesizată este **Senatul**, în conformitate cu prevederile art.75 alin.(1) din Constituție, republicată.

2. Menționăm că încă patru propuneri legislative care au ca obiect modificarea și/sau completarea Codului de procedură civilă, ale aceluiași inițiator, au fost transmise Consiliului Legislativ în vederea avizării: **propunerea legislativă privind modificarea Secțiunii 3 - Întâmpinarea, Art.201), alin.(1) - Comunicarea întâmpinării din Codul de procedură civilă**, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.b654 din 25.11.2010; **propunerea legislativă privind modificarea și completarea Art.129) alin.(5) - Secțiunea 4 - Reprezentarea părților în judecată - Renunțarea la mandat și revocarea mandatului din Codul de procedură civilă**, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.b662 din 25.11.2010; **propunerea legislativă privind modificarea și completarea Art.88) alin.(1) - Secțiunea 4 - Reprezentarea părților în judecată - Renunțarea la mandat și revocarea mandatului din Codul de procedură civilă**, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.b666 din 25.11.2010; **propunerea legislativă pentru modificarea art.40) din Codul de procedură civilă a Capitolului I - Judecătorul. Incompatibilitatea**, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.b668 din 25.11.2010.

Or, în vederea asigurării unicității de reglementare cerută de art.14 din Legea nr.24/2000, republicată, **toate aceste intervenții legislative ar fi trebuit să se regăsească într-o unică propunere legislativă**. Menționăm că, potrivit alin.(1) al articolului menționat, reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ.

3. În Expunerea de motive, inițiatorul argumentează promovarea propunerii legislative prin necesitatea adoptării unor măsuri care să aibă drept scop simplificarea și accelerarea procedurilor judiciare până la intrarea în vigoare a noilor coduri, deși tocmai în acest scop a fost adoptată **Legea nr.202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor**.

În legătură cu acest aspect, menționăm că, potrivit art.6 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, **proiectul de act normativ trebuie**

să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. Or trebuie menționat că, pe de o parte, pentru remedierea disfuncțiilor majore ale sistemului judiciar din țara noastră invocate în cadrul documentului de motivare, **există deja o reglementare** aplicabilă până la intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă (Legea nr.202/2010), iar pe de altă parte, însăși **propunerea legislativă** creează o instabilitate legislativă, dacă avem în vedere faptul că, **în realitate, ea constă în modificarea unei dispoziții din Codul de procedură civilă care a fost introdusă prin legea sus-menționată.**

4. Propunerea legislativă nu circumstanțiază Codul de procedură civilă care se dorește a fi modificat: Codul actual sau noul Cod. Astfel, din denumirea marginală („**Conținutul mandatului**”) atașată art.86 în cadrul titlului reiese că este vizată Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă (deci, noul Cod), în vreme ce, atât din cuprinsul Expunerii de motive, cât și din conținutul textului propus pentru art.86¹ (conținut care se referă la **citații și comunicarea actelor de procedură**), rezultă fără niciun dubiu că în realitate se modifică Codul actual, astfel cum a fost modificat și completat prin Legea nr.202/2010.

5. Semnalăm că art.86¹, cu care se dorește completarea Codului de procedură civilă **există deja** într-o redactare asemănătoare, **fiind introdus prin Legea nr.202/2010** privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor. Deși, în realitate, intervenția legislativă constă în **modificarea art.86¹**, nu în completarea Codului cu acest articol.

6. **Textul propus pentru art.86¹**, așa cum am arătat la pct.5 supra, este asemănător textului introdus prin Legea nr.202/2010, care este însă mult mai elaborat și **complet**. Astfel, acesta din urmă surprinde și aspectul consemnării **datei primirii** actului pe exemplarul respectiv, reglementând și **sanctiunea** aplicabilă în cazul în care primirea nu este confirmată și datată, precum și **posibilitatea dovedirii comunicării actelor cu orice alt înscris** depus la dosar prin care se atestă, sub semnătură, primirea fiecărui act de procedură comunicat.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIE

București

Nr. 1444/6.12.2010